

ΟΣΙΟΣ ΝΙΚΩΝ Ο «ΜΕΤΑΝΟΕΙΤΕ»

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΡΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΣΠΑΡΤΗΣ

ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2017 ΤΕΥΧΟΣ 199οv

ΟΣΙΟΣ ΝΙΚΩΝ Ο «ΜΕΤΑΝΟΕΙΤΕ»

ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ | ΤΕΥΧΟΣ 199ον

ΟΣΙΟΣ ΝΙΚΩΝ Ο «ΜΕΤΑΝΟΕΙΤΕ»
ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΚΩΔΙΚΟΣ 110015

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΣΠΑΡΤΗΣ
ΛΥΣΑΝΔΡΟΥ 5, 23100 ΣΠΑΡΤΗ
Τηλ. 27310 26580
Fax 27310 26581
www.immspartis.gr
email: info@immspartis.gr
imm-spar@otenet.gr

ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:
ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΣΠΑΡΤΗΣ
κ.κ. ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:
ΑΡΧΙΜ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΚΟΣΜΑΣ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΕΤΗΣΙΑ
ΣΥΝΔΡΟΜΗ: 0,60€

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ:
ΧΡΙΣΤΙΝΑ-ΑΝΝΑ Α. ΧΙΩΤΗ
Τριακοσίων 48, Σπάρτη
τηλ. 27310 81253
info@lakonikos.gr

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

«Τὴν σὴν δοξάζουσιν Κοίμησιν...».....51

Σεβ. Μητροπολίτου Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐσταθίου

Οἱ Πατέρες στὸν σύγχρονο κόσμο

Ἡ ἀναζήτηση τῆς εὐτυχίας 52

Αρχιμ. Ἐφραίμ Μιλτιάδου, Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

Αγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων Σπάρτης

Σύγχρονες μορφές Γερόντων καὶ Ἀσκητῶν

Γέροντας Αἰμιλιανὸς Σιμωνοπετρίτης (1934 –) 54

Αρχιμ. π. Εὐσεβίου Ρασσιᾶ

Νεανικοὶ Ἀγκυροβολισμοί

«Πορεία μὲ πυξίδα τὴν ἀγάπη καὶ ὁδηγὸ τὴν προσφορά...» 57

Νικολάου Ζαχαράκη, Ὑποψ. Διδάκτορος Παν. Ἰωαννίνων

Ποιὰ εἶσαι ἀγάπη; 60

Μαριάμ Μοναχῆς

Ἀπὸ τῆ ζωῆ τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας

Γεγονότα - Σχόλια 61

Χρονικά Ἱερᾶς Μητροπόλεως 69

«Τὴν σὴν δοξάζουσιν Κοίμησιν...»

Σεβ. Μητροπολίτου Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐσταθίου

Ἡ Ἐκκλησία μας γιορτάζει τὴν Κοίμηση τῆς Παναγίας μας, τῆς Μητέρας τοῦ Χριστοῦ μας πού ἔγινε κατὰ χάρη καὶ τοῦ καθενός μας μητέρα καὶ κραταιὰ Προστασία.

Εἶναι ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος ἡ ἀνεπανάληπτη προσωπικότητα μπροστά στὴν ὁποία στέκονται μέ σεβασμό καὶ εὐλάβεια ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ πιστοὶ ὄλων τῶν ἐποχῶν. Εἶναι ἐκείνη πού τὴν ξεχώρισε ἡ Πρόνοια τοῦ Θεοῦ ἀνάμεσα ἀπὸ ἀναρίθμητες ἄλλες γυναῖκες πού ἔζησαν στὸν πλανῆτη μας γιὰ τίς πολλές καὶ ἀξιοθαύμαστες ἀρετές της καὶ προπάντων γιὰ τὴν ἀγάπη της πρὸς τὸν Θεό καὶ τὸν ἄνθρωπο. Γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου κάνει ὑπακοή στοῦ Θεοῦ τὴν ἐντολή καὶ μέ προθυμία δέχεται νὰ ἐκτεθεῖ, νὰ κακοπαθήσει καὶ νὰ δοκιμάσει ὅλο τὸν πόνο πού ποτέ ἄνθρωπος δέ δοκίμασε μέ κορύφωμα τὴ σταυρική θανάτωση τοῦ Θεοῦ ἀνθρώπου Υἱοῦ της. Εἶναι ἡ Παναγία ἐκείνη πού κράτησε στὰ ἀμόλυντα χέρια της «τὸν βαστάζοντα τὰ πάντα», πού ἔμαθε τίς πρῶτες λέξεις σ' Ἐκεῖνον πού δίνει τὴ σοφία στοὺς σοφοὺς. Εἶναι ἡ «ἐν γυναιξὶ εὐλογημένη», ἡ «Κεχαριτωμένη», ἡ «Μοναδική».

Καὶ αὐτὴ ἡ ἀγία μορφή δέν εἶναι ξένη γιὰ τὸν καθένα μας. Βρίσκεται πολὺ κοντὰ μας μέ τὴν ἀδιάκοπη προσευχή της, μέ τὴ στοργή της καὶ μέ τὴν ἀγωνία της γιὰ τὴ σωτηρία μας. Κάθε στιγμή στὴ ζωὴ μας ἔχουμε δίπλα μας τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο ὡς θερμὴ προστάτιδα καὶ ἀρωγό. Ἀρκεῖ νὰ κάνουμε ὑπακοή στο θέλημα τοῦ Υἱοῦ της. Ἀρκεῖ νὰ ἐπικαλούμαστε μέ πίστη τὴν πρεσβεία της.

Ἀρκεῖ νὰ ἔχουμε ἐμπιστοσύνη στὴν ἀγάπη της καὶ στὴ φροντίδα της.

Καθοδηγητὴς ἀσύγκριτος γίνεται τότε ἡ Παναγία μας, τὴν ὁποία γι' αὐτὸ ὁ ὕμνογράφος τὴν ὀνομάζει Ὁδηγήτρια καὶ «κυοφορήσασα ὄδηγὸν πλανωμένους». Εἶναι Ὁδηγήτρια γιὰ τὴν ἀγία της ζωὴ, ἡ ὁποία καὶ μᾶς ἐλκύει κοντὰ της. Εἶναι ὄδηγήτρια, γιατί γέννησε γιὰ τοὺς πλανεμένους ἄνθρώπους ὄδηγὸ σωτήριο, πού καθοδηγεῖ σωστὰ κάθε ἄνθρωπο ἐρχόμενο στὸν κόσμο. Εἶναι Ὁδηγήτρια, γιατί καὶ ἡ εἰκόνα της διδάσκει καὶ καθοδηγεῖ, ἄλλοτε μέ τὴ σεμνὴ ἐνδυμασία της καὶ ἄλλοτε μέ τὴ στάση τὴν τρυφερὴ καὶ στοργικὴ πού παίρνει ἀπέναντι τοῦ Κυρίου ἢ τὴν ἱκετευτικὴ μορφή της μπροστά Του γιὰ τὸν καθένα μας. Εἶναι Ὁδηγήτριά μας, ὅταν, ἀπευθυνόμενη στὸν ἄνθρωπο, τοῦ συνιστᾷ νὰ ὑπακούει στὸν Κύριό της καὶ Θεό μας, συμβουλευόντας «ὅ,τι ἂν λέγει ὑμῖν ποιήσατε», λόγια πού εἶπε στὸν γάμο τῆς Κανᾶ καὶ ἡ ὑπακοή τῶν ὑπηρετῶν γέννησε τὸ πρῶτο θαῦμα τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι Ὁδηγήτρια, ὅταν μέ τὴν παρουσία της, ἄλλοτε τὴν ἀόρατη καὶ κάποτε τὴν ὀρατὴ, μᾶς δείχνει τὸν δρόμο πού πρέπει ν' ἀκολουθήσουμε ἢ ἐκεῖνον πού πρέπει νὰ ἐγκαταλείψουμε.

Μακάρι, λοιπόν, ὅλοι μας νὰ συνειδητοποιήσουμε ὅτι ἔχουμε Μάνα στοργικὴ, τὴν ἴδια Μάνα τοῦ Χριστοῦ. Μακάρι πάντα νὰ τὴν ἔχουμε ὡς ὄδηγὸ στὴ σκέψη μας καὶ στὴν καρδιά μας καὶ νὰ μὴν τὴν πικραίνουμε μέ τὰ βλάσφημα λόγια μας, μέ τοὺς αἰσχροὺς λογισμοὺς μας καὶ μέ τὰ ἁμαρτωλὰ ἔργα μας.

Ἡ ἀναζήτηση τῆς εὐτυχίας

Ἄρχιμ. Ἐφραίμ Μιλτιάδου, Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων Σπάρτης

Ὁ Ἅγιος Αὐγουστίνος σέ ἓνα σπουδαῖο του λόγο μᾶς λέγει ξεκάθαρα ὅτι «Ἡ Ἀναζήτηση τῆς Χαρᾶς καὶ τῆς εὐτυχίας δὲν εἶναι πλάνη. Τὴν ἔχει βάλει μέσα μας ὁ Δημιουργός μας ὁ Θεός. Μά, ἂν δὲν φροντίζουμε ἐμεῖς νὰ ἀκολουθήσουμε τὸ δρόμο ποὺ ὁδηγεῖ στὴ χαρὰ, τότε, ἡ ἀναζήτησή μας αὐτὴ θὰ μᾶς ὁδηγήσει σίγουρα σὲ λάθος δρόμους καὶ θὰ καταλήξουμε σὲ ἀδιέξοδο» (Ἅγιος Αὐγουστίνος De libero arbitrio 11,9,26).

Ἡ εὐτυχία δὲν ἀποκτᾶται μὲ ἀνθρώπινες προσπάθειες. Δὲν βρίσκεται, οὔτε μέσα μας, οὔτε ἔξω ἀπὸ ἐμᾶς. Εἶναι κρυμμένη στὸν Χριστό. Θὰ τὴν βροῦμε κοντὰ στὸν Χριστό. Μαζὶ μὲ τὸν Χριστό. Χωρὶς Χριστό ὁ ἄνθρωπος μένει μόνος καὶ ζεῖ μία ἀφόρητη μοναξιά. Στὸ τέλος καταντᾶει ἀνθρωποκεντρικὸς καὶ ἐγωκεντρικὸς. Ὅλα γυρίζουν καὶ ὀμιλοῦν γιὰ τὸν ἑαυτοῦλη μας. Ἄν ὁ πόνος μοιραζόταν, ἀσφαλῶς καὶ ἡ χαρὰ θὰ ἦταν διπλάσια. Ἡ εὐτυχία δὲν ἔρχεται μέσα ἀπὸ προσωπικὲς προσπάθειες, ἀλλὰ περνᾶει μέσα ἀπὸ τὴν δυστυχία καὶ τὴν δοκιμασία τοῦ συνανθρώπου μας. Ὅσο μποροῦμε νὰ τὸν βοηθήσουμε καὶ νὰ τὸν στηρίξουμε, ἀσφαλῶς θὰ εἰσπράξουμε με-

γάλη εὐλογία ποὺ ἐξαργυρώνεται μὲ προσωπικὴ χαρὰ καὶ ἀνανέωση τῶν πνευματικῶν μας δυνάμεων.

Ὅσες πίκρες, ὅσα βάσανα καὶ ἄν ἀντιμετωπίζει ὁ ἄνθρωπος, κοντὰ στὸ Χριστό, ἡ καρδιά του γεμίζει μὲ χαρὰ, ποὺ κανένας, ποτέ καὶ τίποτα δὲν μπορεῖ νὰ τοῦ τὴν πάρει.

Ἡ εὐτυχία δὲν εἶναι κάτι τὸ ἐξωτερικὸ ποὺ ἔρχεται ξαφνικὰ μέσα στὸν ἄνθρωπο. Οἱ σκέψεις, οἱ διαθέσεις, οἱ καλὲς ἐπιθυμίες κατευθύνουν τὴ ζωὴ μας. Ἐὰν καλλιιεργήσουμε συστηματικὰ μέσα μας τὴν ἀγάπη, τὴν καλοσύνη, τὴν καθαρότητα τότε ἐσωτερικὰ θὰ εἴμαστε ἡρεμοὶ καὶ εὐτυχεῖς, συνεπῶς ἡ εὐτυχία μας θὰ ἀποκτᾶ μονιμότητα μόνο ἂν ἔχει πηγὴ τῆς τὸν Χριστό. Ὁ Ἅγιος Μάξιμος ὁ ὁμολογητὴς μᾶς τό λέει ξεκάθαρα : «εὐτυχία ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι μόνιμη δὲν εἶναι εὐτυχία». Ὅσοι εὐτυχοῦν πρέπει πάντοτε πρόθυμα νὰ βοηθᾶνε τοὺς δυστυχεῖς, γιατί κανένας δὲν μπορεῖ νὰ ξέρει τί τοῦ ἐπιφυλάσσει τὸ μέλλον.

Ὁ σοφὸς Σόλων ἔλεγε ὅτι «Κανέναν μὴν θεωρεῖς εὐτυχισμένο πρὶν νὰ ἴδεις τὸ τέλος του». Πολλὲς φορὲς ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι μα-

καρίζουμε κάποιους που ἔχουν λεφτά και περνᾶνε ἄνετα, πλουσιοπάροχα. Ἄλλοι ἔχουν μόρφωση και τούς θαυμάζουμε. Ἄλλοι ἔχουν ἐξουσία και τούς ζηλεύουμε. Δὲν γνωρίζουμε ὅμως τὴν κατάληξη αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων. Ἐάν φυσικά τὴν γνωρίζαμε δέ θα εὐχόμεσταν νὰ εἴμαστε στὴν θέση τους, γιατί μπορεῖ στό τέλος νὰ γίνουν οἱ πιό δυστυχημένοι ἀνθρωποι.

Ὁ Ἅγιος Χρυσόστομος μᾶς λέγει: «κανεῖς δὲν θα μπορέσει νὰ μᾶς κάνει δυστυχεῖς, ἀν ἐμεῖς δὲν κάνουμε τὸν ἑαυτὸ μας δυστυχεῖ· ὅπως ἐπίσης κανεῖς δὲν θα μπορέσει νὰ μᾶς κάνει εὐτυχισμένους, ἀν μόνοι μας δὲν γίνουμε εὐτυχισμένοι, μὲ τὴ χάρη, βέβαια, πρῶτα τοῦ Θεοῦ».

Τὰ λόγια τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι ξεκάθαρα. «Ἐλάτε, ὅλοι οἱ κουρασμένοι και ψυχικά φορτισμένοι, σὲ Μένα. Κι ἐγὼ θα σᾶς ἀναπαύσω. Ἀρχίσετε νὰ βαστάζετε στοὺς ὤμους σας τὸ ζυγὸ μου (= νὰ τηρεῖτε τὶς ἐντολές Μου). Βάλτε τὸ στόχο σας, νὰ τὸ κάνετε. Καὶ τότε θα διαπιστώσετε, ὅτι ἐγὼ εἶμαι πρῶτος και ταπεινός. Καὶ θα βρεῖτε κοντά Μου τὴν ψυχικὴ χαρά, εἰρήνη και πληρότητα, που ποθεῖτε (Ματθ. 11, 28-29). Συμπερασματικά : ἡ εὐτυχία δὲν εὐρίσκεται οὔτε «μέσα» μας οὔτε «ἔξω» ἀπὸ ἐμᾶς, βρίσκεται κοντά στοῦ Χριστοῦ και ἐκεῖ πρέπει νὰ τὴν ἀναζητήσουμε.

Ἡ εὐτυχία

δὲν εἶναι κάτι τὸ ἐξωτερικὸ

που ἔρχεται ξαφνικὰ

μέσα σὸν ἀνθρωπο.

Οἱ σκέψεις, οἱ διαθέσεις,

οἱ καλὲς ἐπιθυμίες

κατευθύνουν τὴ ζωὴ μας.

Ἐὰν καλλιεργήσουμε

συστηματικὰ μέσα μας τὴν ἀγάπη,

τὴν καλοσύνη, τὴν καθαρότητα

τότε ἐσωτερικὰ θα εἴμαστε ἡρεμοὶ

καὶ εὐτυχεῖς,

συνεπῶς ἢ εὐτυχία μας

θα ἀποκτᾶ μονιμότητα

μόνο ἀν ἔχει πηγὴ τῆς

τὸν Χριστό.

Γέροντας Αίμιλιανός Σιμωνοπετρίτης (1934 –)

Άρχιμ. π. Εύσεβίου Ρασσιᾶ

Ο Γέροντας Αίμιλιανός, κατά κόσμον Άλέξανδρος Βαφείδης, Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σίμωνος Πέτρας ἀπὸ τὸ 1973 ἕως τὸ 2000, γεννήθηκε στὴν Νίκαια Πειραιῶς τὸ 1934 ἀπὸ εὐσεβεῖς γονεῖς, ἡ καταγωγή του ὅμως ἔχει μικρασιατικὲς ρίζες. Ἡ ἐκ πατρὸς γιὰ τὸν Εὐδοξία ἦταν Κωνσταντινουπολίτισσα, ὃ δὲ παπποῦς του Άλέξανδρος κατήγετο ἀπὸ τὴν Σηλυβρία τῆς Θράκης καὶ ἐφοίτησε στὴν περιώνυμη Θεολογικὴ Σχολὴ τῆς Χάλκης. Τὸ ἔτος 1906 μετοίκησαν στὰ Σήμαντρα τῆς εὐλογημένης γῆς τῆς Καππαδοκίας, ὅπου ἐχρημάτισαν δημοδιδάσκαλοι γιὰ τὶς ἀνάγκες τοῦ ἑλληνισμοῦ, καὶ στὴν Ἑλλάδα ἦλθαν μετὰ τὴν μικρασιατικὴ καταστροφὴ καὶ τὴν ἀνταλλαγὴ τῶν πληθυσμῶν. Ἐγγαμοὶ ὄντες, ἐπολιτεύοντο ὡς μοναχοί, ἀγρυπνοῦντες καὶ προσευχόμενοι. Χαρακτηριστικὸ εἶναι ὅτι ἡ γιὰ τὸν ἐκοιμήθη ὡς μοναχὴ μετὰ τὸ ὄνομα Εὐταξία, ἡ δὲ μητέρα του ὡς μοναχὴ Αἰμιλιανή. Παιδιόθεν ἔφερε ἐντὸς του τὸν πόθο τῆς ἀφιέρωσης καὶ ἐπιδιδόταν στὴν μελέτη τοῦ Εὐαγγελίου καὶ πολλῶν πατερικῶν βιβλίων, καθὼς καὶ στὴν ἀδιάλειπτη εὐχὴ τοῦ Ἰησοῦ, ἀπ’ ὅπου ἀρυόταν αὐθεντικὲς ἀπαντήσεις καὶ θεῖες ἐμπνεύσεις γιὰ τὴν πορεία τῆς ζωῆς του.

Ἐλαβε τὴν πρωτοβάθμια ἐγκύκλιο παιδεία στὰ Σήμαντρα Χαλκιδικῆς, ὅπου εἶχε ἐγκατασταθῆ ἡ γιὰ τὸν, ἐνῶ τὴν δευτεροβάθμια στὴν Νίκαια Πειραιῶς, ὅπου διέμεναν οἱ γονεῖς του, μετὰ ἀριστη πάντοτε ἐπίδοση. Τὶς σπουδὲς του συνέχισε στὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν ἀρχικῶς στὴν Νομικὴ Σχολὴ ἐπὶ δύο ἔτη, ἐν συνεχείᾳ δὲ

στὴν Θεολογικὴ, γιὰ νὰ λάβῃ ἀνάλογη μετὰ τὶς ἐφέσεις τῆς ψυχῆς του μόρφωση. Κατὰ τὴν διάρκειά τῶν πανεπιστημιακῶν σπουδῶν, μετὰ ὁμάδα ὁμογνωμόνων καὶ ὁμοφρονούντων φίλων του ἀπὸ τὰ γυμνασιακὰ χρόνια ἀνέπτυξε σπουδαῖα δράση, ὀργανώνοντας κατηχητικά, ὁμιλίες καὶ ἄλλες ἐκδηλώσεις, ὅπου ἀνεδείχθησαν τὰ ψυχικά, πνευματικά, ἡγετικά καὶ ὀργανωτικά χαρίσματά του. Ὅταν ὀλοκλήρωσε τὶς σπουδὲς, λόγω τῆς παρεχομένης ἐκείνη τὴν ἐποχὴ ἀγωγῆς καὶ κατευθύνσεως, ἐσκέπετο τὴν ἱερωσύνη, μετὰ ἀπώτερον σκοπὸ τὴν ἐξωτερικὴ ἱεραποστολή· ἔκρινε ὅμως ὅτι θὰ ἦταν καλύτερο νὰ ἀρχίσῃ τὴν προετοιμασίᾳ γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτὸ σε ἓνα μοναστήρι.

Ἀπευθύνεται τότε πρὸς τὸν Μητροπολίτη Τρίκκης καὶ Σταγῶν Διονύσιο, πού μόνις εἶχε ἀναλάβῃ τὰ ποιμαντικά του καθήκοντα καὶ εἶχε φήμη φιλομονάχου ἐπισκόπου. Πῆγε στὰ Τρίκαλα τὸ 1960 καὶ ἀνέθεσε τὰ καθ’ ἑαυτὸν στὸν ποιμενάρχη, ὃ ὁποῖος τὴν 9η Δεκεμβρίου 1960 τὸν ἔκειρε μοναχὸ μετὰ τὸ ὄνομα Αἰμιλιανός. Ὡς μοναχὸς ἐνεγράφη στὸ Μοναχολόγιο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Βησσαρίωνος Δουσίκου. Τὴν 11η τοῦ ἰδίου μηνὸς ὃ μακαριστὸς Ἱεράρχης τὸν χειροτονεῖ διάκονο στὸν Ἱερό Ναὸ Ἁγίας Παρασκευῆς Τρικάλων καὶ ἐν συνεχείᾳ τὸν ἀποστέλλει σὲ διάφορες μονὲς τῶν Μετεώρων, οἱ ὁποῖες διήρχοντο τότε περίοδο λειψανδρίας, ἕως ὅτου τὸν ἐχειροτόνησε ἱερέα στὴν Ἱερὰ Μονὴ Βυτουμᾶ, κατὰ τὴν ἑορτὴ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, τὸ ἔτος 1961. Στὸ τέλος τοῦ 1961, ἔχοντας καὶ ὃ μητροπολίτης Τρίκκης

τόν ίδιο πόθο για τήν μοναχική ζωή, τόν μετεκάλεσε από τὸ Δούσικο καὶ τὸν κατέστησε ἡγούμενο στὴν Ἱερὰ Μονὴ Μεταμορφώσεως τοῦ Μεγάλου Μετεώρου. Ἐκεῖ, μόνος κατ' ἀρχάς, παρὰ τὸ πάντοτε εὐθραυστον τῆς ὑγείας του, ἐνισχύοντας τὸν ἑαυτὸν του μὲ μεγάλου ὑπομονή, ἀόκως καλλιεργεῖ τὴν ἀσκητική, μυστική καὶ μυστηριακή ζωή. Ἀγρυπνεῖ, προσεύχεται ἀδιαλείπτως καὶ ἐπιδίδεται σὲ ἐμβριθέστατη καὶ διαρκή μελέτη πατερικῶν, ἀσκητικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν ἔργων. Μὲ ἀκόρεστη δίψα ἀναζητεῖ, εὐρίσκει καὶ ἐρευνᾷ κάθε κείμενο ποὺ ἀναφέρεται στὴν ὀργάνωση καὶ λειτουργία τοῦ ὀρθοδόξου μοναχισμοῦ καὶ μάλιστα τοῦ κοινοβιακοῦ, ἐμβαθύνοντας στοὺς μοναχικοὺς θεσμοὺς τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας καὶ στὰ τυπικὰ διακεκριμένων ἀρχαίων μονῶν.

Ἐνῶ ἡ πολιτεία του ἦταν καθαρῶς ἀσκητική, τὴν 1η Ἰανουαρίου τοῦ 1962 ὁ μητροπολίτης τοῦ ἔδωσε τὸ ὄφθίκιο τοῦ ἀρχιμανδρίτου καὶ τοῦ ἀνέθεσε τὴν διακονία τοῦ κηρύγματος, τῆς ἐξομολογήσεως καὶ τῆς διαπαιδαγωγήσεως τῆς νεότητος στὴν ἐπαρχία του, ὀρίζοντάς τον προϊστάμενο στὸν θεομητορικὸ Ναὸ Ἁγίας Ἐπισκέψεως Τρικάλων.

Τὸ 1963 ἐγκαταστάθηκαν στὸ Μεγάλο Μετέωρο οἱ δύο πρῶτοι μοναχοί, καὶ ἀπὸ τὸ σχολικὸ ἔτος 1965-66 πλειὰς μαθητῶν τοῦ γυμνασίου πολιτεύονται πλέον ὡς δόκιμοι πλησίον του. Τὴν 6η Αὐγούστου 1966 ὁ Γέροντάς του, μητροπολίτης Διονύσιος, τὸν ἔκειρε μεγάλου μοναχοῦ. Ἡ ζωὴ τοῦ Μετεώρου καὶ ἡ πορεία τοῦ νεαροῦ, πλὴν ὅμως χαρισματοῦχου τέκνου του, κατευφραίνουσαν ἐμφανῶς τὴν καρδιά τοῦ Σεβασμιωτάτου καὶ τὴν γεμίζουν μὲ χρηστὲς ἐλπίδες. Στὴν ἀρχὴ τῆς

θεμελιώσεως τῆς μοναχικῆς ζωῆς στὰ Μετέωρα συμβουλευέται καὶ συνάπτει πνευματικοὺς δεσμοὺς μὲ σύγχρονες του ὁσιακὲς μορφές: Ἀθανάσιον Χαμακιώτη, πάπα-Δημήτρη Γκαγκαστάθη, Ἀμφιλόχιον Πάτμου, Φιλόθεον Ζερβάκο, Σίμωνα Ἀρβανίτη, Δαμασκηνὸν Κατρακούλη. Τὴν ἴδια περίοδο συνδέεται μὲ τοὺς διαπρεπεῖς νῦν Σέρβους ἱεράρχες καὶ φοιτητὲς τότε τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, πνευματικὰ τέκνα τοῦ Ἁγίου Γέροντος καὶ σύλου τῆς σερβικῆς Ἐκκλησίας μακαριστοῦ π. Ἰουστίνου Πόποβιτς, τὸν ὁποῖον θὰ ἐπισκεφθεῖ στὴν Σερβία (1976), ὡς Καθηγούμενος πλέον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σίμωνος Πέτρας. Τὴν ἴδια ἐποχὴ ὁ Γέροντας ἄρχισε καὶ τὶς προσκυνηματικὲς του πορεῖες στὸ Ἅγιον Ὄρος, γιὰ νὰ συλλέξει πλοῦτον πνευματικῆς ἐμπειρίας. Γνωρίζεται τότε μὲ

τὸν ἀείμνηστο Γέροντα Παῖσιο καί, φθάνοντας μέχρι τὴν ἀκρόρεια τοῦ Ἁθωνος, συναντᾷ τὸν μέγα ἀθλητὴ τῆς ὑπακοῆς πάπα-Ἐφραίμ Κατουνακιώτη. Ἐκτοτε, μεταξύ των δύο ἀνδρῶν ἀναπτύσσεται ἰδιαίτερα πνευματικὴ σχέση, γιὰ τὴν ὁποία ὁ ὀσιωθεὶς πάπα-Ἐφραίμ ἔλεγε συχνά: «Βρῆκα τὸν ἀπολεσθέντα Γέροντά μου, ἕναν ἄλλο Γέρο-Ἰωσήφ, τὸν χρυσόγλωσσο καὶ σεβαστὸ Γέροντα Αἰμιλιανό».

Μετὰ τὴν ἀδόκητη πρὸς Κύριον ἐκδημία τοῦ μακαριστοῦ μητροπολίτου Διονυσίου τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1970, τὴν ἀνάγκη ἐξασφάλισης περισσότερον ἤσυχου καὶ καταλλήλου μοναστικοῦ τόπου, μακριὰ ἀπὸ τὸν θόρυβο καὶ τὸν τουρισμό, καθὼς καὶ τὴν ἐπίμονη παράκληση τῆς ἐν λειψανδρία τότε εὑρισκομένης Ἱερᾶς Μονῆς Σίμωνος Πέτρας, τέλος τοῦ 1973, ἡ ἀδελφότης τοῦ Μετεώρου μεταφυτεύεται στὸ Ἁγιώνυμον Ὅρος. Ἐπειδὴ ἡ θέση τοῦ ἡγουμένου στὴν Ἱερὰ Μονὴ ἦτο κενὴ λόγω κοιμήσεως τοῦ μακαριστοῦ ἀρχιμανδρίτου Χαραλάμπους, ὁ Γέροντας τὴν 25η Νοεμβρίου 1973 ἐκλέγεται ἀπὸ τοὺς παλαιοὺς ἀδελφούς της Ἱερᾶς Μονῆς, κατὰ τὰ ἀγιορείτικα τυπικά, Καθηγούμενος τῆς Μονῆς καὶ ἀκολούθως ἐνθρονίζεται τὴν 17η Δεκεμβρίου ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Κοινότητα. Τὴν ἐγκατάσταση τῆς Μετεωριτικῆς συνοδείας στὸν Ἱερό Ἁθωνα χαίρετσαν οἱ Ἁγιορεῖται Πατέρες μὲ πολλὰς ἐλπίδες· καὶ ὄντως ἀκολούθησαν καὶ ἄλλες συνοδεῖες, ὥστε νὰ αὐξηθοῦν κατὰ πολὺ οἱ μοναχοὶ στὸ Ἁγιον Ὅρος.

Ἰδιαίτερη πρόνοια καὶ ἐπιμέλεια ἔδειξε γιὰ τοὺς προστρέχοντες σὲ αὐτὸν ἑτεροδόξους ἀλλοδαπούς, πολλοὺς ἐκ τῶν ὁποίων κατήχησε, βάπτισε καὶ ἔκειρε.

Στὶς ἀρχὲς τοῦ 1995 ἕνας μόνιμος

κλονισμὸς τῆς υἱείας του, ὑποχρέωσε τὸν σεβαστὸ Γέροντα νὰ ἀποσυρθεῖ σταδιακῶς ἀπὸ τὰ ἡγουμενικὰ καθήκοντά του καὶ νὰ ἐγκατάλειψει τὸ περιπόθητο μοναστήρι του καὶ τὸ πεφιλημένο του Ἁγιον Ὅρος. Τὸ ἔτος 2000 ὁ σεπτὸς Πατὴρ παρέδωσε τὴν σκυτάλη τῆς ἡγουμενίας στὸν νῦν Καθηγούμενον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σίμωνος Πέτρας πανοσιολογιώτατον ἀρχιμανδρίτην Ἐλισσαῖον, ὁ ὁποῖος μὲ υἱικὸν σεβασμὸ συνεχίζει τὸ ἔργο του καὶ ὁ ἴδιος ἐφησυχάζει στὴν Ἱερὰ Μονὴ Εὐαγγελισμοῦ Ὁρμύλιας Χαλκιδικῆς μετόχι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σίμωνος Πέτρας «ἀνταναπληρῶν τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, ὑπὲρ τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, ὁ ἔστιν ἡ Ἐκκλησία», μὲ πολλὴ ὑπομονὴ καὶ καρτερία.

Διδαχές: “Ἐσὺ ποὺ εἶσαι στὸ Μοναστήρι, ὅταν πλησιάσεις τὸν ἀδελφό σου, ἐσὺ ποὺ εἶσαι σύζυγος, ὅταν πλησιάσεις τὸν ἢ τὴν σύζυγό σου, ἐσὺ ποὺ εἶσαι πατέρας, μητέρα, ὅταν πλησιάσεις τὸ παιδί σου... ὅ, τι θὰ τοῦ πεῖς, ὅ, τι σκέφτεσαι νὰ τοῦ πεῖς, πές το, ἀφοῦ πρῶτα του πεῖς δυὸ κουβέντες ποὺ θὰ τοῦ δώσουν χαρὰ, παρηγοριά, μιὰ ἀνάσα. Νὰ τὸν κάνεις νὰ πεῖ, ἀνακουφίσθηκα, χάρηκα!”

“Εὐρισκόμεθα εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Εἶναι ὁ πιὸ κατάλληλος τόπος γιὰ νὰ δοῦμε τὸν οὐρανόν. Ἀλλὰ ποιὸ εἶναι τὸ παράθυρο; Πῶς θὰ τὸ ἀνοίξωμε; Μὰ εἶναι τόσο ἀπλό. Παράθυρο εἶναι ἡ Θεῖα Λειτουργία τὴν ὁποῖαν ἐπιτελοῦμε.”

(Βιογραφία Γερόντος : Ἱερομόναχος Σεραπίων Σιμωνοπετρίτης)

«Πορεία μέ πυξίδα τήν άγάπη καί όδηγό τήν προσφορά...»

Νικολάου Ζαχαράκη, Ύποψ. Διδάκτορας Παν. Ίωαννίνων

Σεβασμιώτατε, σεβαστοί πατέρες φίλες και φίλοι,

Θά ήθελα ξεκινώντας την εισήγηση αυτή νά εύχαριστήσω τούς διοργανωτές τής έκδήλωσης για τήν εύκαιρία πού μου δίνεται νά μοιραστώ μαζί σας μερικές σκέψεις.... Σκέψεις πού άφοροϋν στο παρελθόν, τó παρόν και κυρίως τó μέλλον ένός θεσμοϋ όπως είναι αυτός τής κατασκήνωσης... Ένός θεσμοϋ πού χρόνια τώρα άγκαλιάζει έκατοντάδες παιδιά τής Μητροπόλεώς μας δίνοντας τους τήν εύκαιρία νά πάρουν μιá ανάσα από τήν καθημερινότητα τής πόλης, άνοιγοντας τους ένα παράθυρο άγάπης, συνεργασίας και δημιουργικότητας. Σέ ένα χώρο εύλογημένο από τόν Θεό και περιβεβλημένο από τήν άγάπη και τήν μέριμνα τοϋ Μητροπολίτου μας κ. Εύσταθίου και τών συνεργατών του, πού εργάζονται άθόρυβα χρόνια τώρα οϋτως ώστε οι προσπάθειες νά αποδώσουν καρπούς και όλα αυτά τά παιδιά νά φύγουν έπειτα από δέκα μέρες έχοντας λάβει έφόδια και έρεθίσματα, άφορμές για ύγιη και γόνιμο προβληματισμό αλλά και έμπειρίες όμαδικότητας, έχοντας διαρρήξει τó κέλυφος τής άναφορᾶς εις έαυτόν και έχοντας έλθει εις κοινωνία προσώπων. Σέ μιá έποχή όπου ό άτομισμός και ή έγωιστική προσήλωση στο ίδιο συμφέρον προβάλλονται ως τά κατεξοχήν εργαλεία και μέσα έπιβίωσης άντιλαμβάνεται κανείς τήν σημασία αυτής τής έναλλακτικής προ-

σέγγισης. Όμολογουμένως είναι μιá έμπειρία τήν όποία άνακαλοϋν οι περισσότεροι κατασκηνωτές μέ ιδιαίτερη νοσταλγία καθώς για πρώτη φορά άνακαλύπτουν τά όρια και τις δυνατότητες τοϋ έαυτοϋ τους, μαθαίνουν νά είναι διαλλακτικοί, νά μοιράζονται, νά υποχωροϋν έμπρός στο κοινό συμφέρον και νά άντιλαμβάνονται τήν έννοια τής όμαδικότητας. Θά λέγαμε συνοπτικά ότι είναι ένα σύντομο μάθημα κοινωνικής άγωγής ή όποία φαίνεται πως στις μέρες μας έχει έκλείψει ιδιαίτερα στο χώρο τής εκπαίδευσης. Η άξία αυτής τής άγωγής για τήν μετέπειτα ζωή τους ως ένήλικες φαίνεται μέσα από τά λόγια τοϋ "Άγγλου στρατηγοϋ Ουέλιγκτον ό όποιος συνήθιζε νά λέει ότι ήταν « Στά γήπεδα τοϋ κολλεγίου τοϋ Ήτον , ένός από τά πιό διάσημα κολλέγια τής Άγγλίας όπου κερδήθηκε ή μάχη τοϋ Βατερλό καθώς οι νεαροί βλαστοί μέσα από τά όμαδικά σπόρ μάθαιναν νά συγκρατοϋνται νά είναι έτοιμοι νά θυσιάσουν τις άτομικές χαρές ή προτιμήσεις για τά συμφέροντα τής ομάδας». Έξίσου σημαντικό είναι και τó γεγονός ότι στην πλειοψηφία τους τά παιδιά αυτά λαμβάνουν στον χώρο τής κατασκήνωσης τó πρώτο μάθημα αυτοδιαχείρισης, καθώς αποσπώνται από τó οικογενειακό περιβάλλον τó όποιο λειτουργεί κατά κανόνα υπέρπροστατευτικά... Καί φυσικά δέν θά μπορούσαμε νά παραγνωρίσουμε τήν άξία και τήν βαρύτητα τής χριστιανικής άγωγής

Όχι με την αύστηρή και ήθικιστική έννοια της στείρας κατήχησης αλλά με την βιωματική και αγαπητική διάσταση που καλλιεργεί το καθημερινό παράδειγμα...

Όρισμένα από τα παιδιά αυτά αναλαμβάνουν στην πορεία την ευθύνη να στελεχώσουν την οργανωτική δομή της Κατασκήνωσης, προσφέροντας την πολύτιμη εμπειρία την οποία αποκόμισαν ως απλοί κατασκηνωτές, για να παραδώσουν την σκυτάλη στους επόμενους, και όταν έλθει ή ώρα να περάσουν στον χώρο της έφεδρείας ως άλλοι βετεράνοι με το νοῦ και την σκέψη νοσταλγικά στραμμένη πάντοτε εκεί στην Ταυγέτη. Στις ημέρες της ξεγνοιασιάς, τοῦ παιχνιδιοῦ, τῆς προσευχῆς και τῆς διδασκαλίας, τῆς έντασης και τοῦ ένθουσιασμοῦ κάτω από τὸ φῶς τοῦ ἡλιοῦ ἀλλὰ και τῆς περισυλλογῆς κάτω από τὸ φῶς τῶν ἀστεριῶν στήν ὥρα τῆς ὁμάδας. Κάπως ἔτσι ἡ σκυτάλη ἔφθασε και σὲ ἔμένα ἀλλὰ με ἕνα διαφορετικὸ τρόπο και με τὴν ἀποστολή νὰ κλείσω μέσα σὲ λίγες γραμμὲς τὸ βίωμα και τὸ ὄραμα τῆς κατασκηνωτικῆς ἐμπειρίας...

Ἀποστολή ὁμολογουμένως δύσκολη καθὼς ἡ μνήμη ἀνασύρει σκέψεις και συναισθήματα, βιώματα και ἐμπειρίες, τὶς ὥρες τῆς χαρᾶς ἀλλὰ και τῆς λύπης, τὴν αἴσθηση τῆς ευθύνης ἀπέναντι στήν ὁμάδα και τὸν ἀρχηγὸ τῆς κατασκήνωσης ἀλλὰ και τὴν λυτρωτικὴ αἴσθηση τῆς ἐκπλήρωσης τῆς ἀποστολῆς στὸ τέλος τῆς κατασκηνωτικῆς περιόδου. Ἄν θέλαμε νὰ περιγράψουμε με δυὸ λόγια ὅλη αὐτὴ τὴν πορεία τῶν στελεχῶν στὸ πέρασμα τοῦ χρόνου θὰ λέγαμε ὅτι εἶναι μιὰ πορεία ἐμπειρικὴ με πυξίδα τὴν ἀγάπη και ὁδηγὸ

τὴν ἀνιδιοτελῆ θέληση προσφορᾶς.

Αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ πορεία με τὰ λάθη και τὰ σωστὰ με τὶς ἐπιτυχίες και τὶς ἀστοχίες συνιστᾷ ἕνα πολύτιμο κεφάλαιο ἐμπειρίας τὸ ὁποῖο θὰ πρέπει νὰ ἀξιοποιηθεῖ. Συζητώντας πρὶν ἀπὸ λίγο καιρὸ με παλαιὰ στελέχη και ὑπευθύνους των κατασκηνώσεων διαπίστωσα ἕναν καίριο προβληματισμὸ, που ἀφοροῦσε στὸν τρόπο με τὸν ὁποῖο θὰ μπορούσε νὰ κρατηθεῖ ζωντανὸς ὁ δεσμὸς αὐτὸς που σφυρηλατεῖται στὸ σύντομο ἀλλὰ περιεκτικὸ δεκαήμερο καθὼς και στὸν τρόπο με τὸν ὁποῖο θὰ μπορούσε νὰ ἀξιοποιηθεῖ ἡ ἐμπειρία και ἡ γνώση τῶν παλαιότερων στελεχῶν τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι σὲ θέση για λόγους πρακτικὸς νὰ συμβάλουν ἐνεργὰ στήν ζωὴ τῆς κατασκήνωσης.

Για νὰ μιλήσουμε με ὄρους τῆς ἐποχῆς αὐτὸ που ἀπουσιάζει και τὸ ὁποῖο θὰ μπορούσε νὰ ἀποδειχθεῖ ἰδιαίτερα ὠφέλιμο εἶναι μιὰ «βάση ἐμπειρικῶν δεδομένων» που θὰ ἐπιτρέψει σὲ βάθος χρόνου τὴν δικτύωση ὅλων τῶν στελεχῶν. Μιὰ δικτύωση ἡ ὁποία θὰ λειτουργήσει ἐνισχυτικὰ ὡς πρὸς τὸ ἔργο τῶν νέων στελεχῶν ἐμπλουτίζοντας τὸν ζῆλο και τὴν ἐνθερμη διάθεσή τους με τὴν ἐμπειρία και τὴν γνώση τῶν παλαιότερων. Θεωρῶ πὼς ἡ συγκεκριμένη συνάντηση ἀποτελεῖ τὴν ἀφιετηρία πρὸς τὴν κατεύθυνση αὐτή.

Μιὰ ἀντίστοιχη συζήτηση εἶχε ἀνοίξει πρὶν ἀπὸ χρόνια. Θεωρῶ ὅτι ἡ παροῦσα συγκυρία εἶναι ἡ πλέον κατάλληλη για τὴν ἐφαρμογὴ ἐνὸς ἀνάλογου σχεδιασμοῦ δεδομένου ὅτι ἡ βάση τῶν στελεχῶν ἀριθμεῖ ἤδη περὶ τὰ 410 μέλη. Μέσα ἀπὸ τακτικὲς συναντήσεις, ὅταν ὁ χρόνος, οἱ ὑποχρεώσεις και οἱ συνθήκες τὸ ἐπιτρέπουν, τὰ στελέχη θὰ εἶναι σὲ θέση νὰ ἀναπτύσσουν γόνιμο

προβληματισμό και διάλογο ό όποϊος θά έχει ως άφετηρία τις παλαιότερες έμπειρίες τους στο χώρο τής κατασκήνωσης. Κατ αυτόν τον τρόπο θά έχουν την δυνατότητα νά προετοιμαστούν καλύτερα για την επόμενη περίοδο σε συνεργασία με τους υπευθύνους των επιμέρους περιόδων. Προς την κατεύθυνση αυτή θά μπορούσαν νά αξιοποιηθούν και οι νέες τεχνολογίες. Μια live streaming σύναξη για παράδειγμα θά έδινε την ευκαιρία τής συμμετοχής και τής παρέμβασης στα στελέχη τά όποϊα δέν έχουν την δυνατότητα τής διά ζώσης παρουσίας. Κατ' άντιστοιχία ένα forum θά επέτρεπε την άνταλλαγή απόψεων μέσω ενός δημιουργικού chat αυτή τή φορά, ένισχύοντας την σφαιρικότητα και τó εύρος προσέγγισης ενός ζητήματος.

Η βάση αυτή τών στελεχών ώστόσο θά μπορούσε νά αποτελέσει και την μαγιά για ένα άκόμη πιό τολμηρό έγχείρημα. Είναι κοινός τόπος πλέον ότι όλα όσα προσπαθοΰμε νά διασώσουμε και νά μεταδώσουμε στην νεότερη γενιά μέσα από την έμπειρία τής κατασκήνωσης τελούν έν διωγμώ. Οι δομικές και κεφαλαιώδεις άξίες του έθνους, ή έμπειρία τής μυστηριακής ζωής, ή όρθόδοξη παρακαταθήκη βάλλονται και ύπνομεύονται συστηματικά και με τρόπο μεθοδικά άποδομητικό. Τώρα όσο ποτέ άλλοτε προβάλλει έπιτακτικά ή άνάγκη διαφύλαξης τής έλληνορθόδοξης παρακαταθήκης και κληρονομιάς.

Στόν κατακλυσμό τής άποδόμησης και τής άποξένωσης από τó άξιακό μας ύπόβαθρο όφείλουμε νά άντιτάξουμε μια Κιβωτό. Μια Κιβωτό που θά κλείσει μέσα της και θά μεταδώσει με τρόπο δημιουργικό όλες

έκεϊνες τις μορφές έκφρασης και δημιουργίας που συνθέτουν τó μωσαϊκό τής πίστης και τής παράδοσής μας. Ζοΰμε σε ένα τόπο εύλογημένο από τον Θεό και προικισμένο από την ιστορία. Στο σταυροδρόμι τής άρχαίας Σπάρτης και του Βυζαντίου. Τέχνη, Μέλος Βυζαντινό, Λόγος πατερικός και Λαϊκή Σοφία δεμένα άξεδιάλυτα με ισχυρούς δεσμούς δομοΰν τó μωσαϊκό τής ταυτότητάς μας. Αύτη την κληρονομιά όφείλουμε νά διατηρήσουμε όχι μέσα από σχήματα και μέσα παρωχημένα και στατικά αλλά μέσα από όρους και συνθήκες που θά καταστήσουν έφικτή την δυναμική άφομοίωση στοιχείων τά όποϊα επέτρεψαν στο έθνος μας νά διατηρήσει την ιδιαίτερη ταυτότητα του άκόμη και σε καιρούς χαλεπούς. Η κατασκήνωση μεταξύ άλλων μπορεί νά δώσει τó έρέθισμα για την ένασχόληση με την ιστορική παρακαταθήκη του τόπου λειτουργώντας ως έργαστήρι τής τέχνης και ως σχολείο τής παράδοσης.

Η άρχή προς την κατεύθυνση αυτή έχει γίνει ήδη. Έλπίζουμε νά συνεχίσει με την ευχή και την προσδοκία όπως λέγαμε σε παλαιότερο έναρκτήριο λόγο «τά νέα παιδιά νά λάβουν έστω τó έρέθισμα, νά στραφοΰν προς τó παρελθόν και τις ρίζες τους αναζητώντας πρότυπα και άξίες, άγκυρες έλπίδας και πίστης, όρόσημα που θά τους έπιτρέψουν νά χαράξουν στην ζωή τους δρόμους εύθεϊς και φωτεινούς μακριά από τις σειρήνες τής ίσοπέδωσης και του μηδενισμού. Νά ρίζουν ρίζες σαν την έλιά, νά καρποφορήσουν σαν τó άμπέλι και νά διαβοΰν τó πέλαγος τής ζωής μέσα στο στέρεο καράβι που έχει για πυξίδα και όδηγό, Χριστό και Έλλάδα...»

Ποιὰ εἶσαι ἀγάπη;

Μαριάμ Μοναχῆς

Ἀγάπη πὼς με θάμπωσε
τὸ κάλος τῆς μορφῆς σου,
μά, πές μου, ποιὸς ὁ τόπος σου,
ποιὰ ἢ καταγωγή σου;

Γεννήθηκα στὸν οὐρανὸ
ἀπ' τὸ Θεὸ Πατέρα.
Ἐκεῖνον ποὺ φτιαξε τὸ φῶς,
τὴ νύκτα καὶ τὴ μέρα.

Ἐκεῖνος ποὺ σὰς χάρισε
τὸν ἥλιο ποὺ ζεσταίνει,
Ἐκεῖνος μ' ἔστειλε στὴ γῆ,
σ' ὅλη τὴν οἰκουμένη.

Ἀγάπη ποὺ ἔχεις τὴ χαρά,
τὴν εὐτυχία δικιά σου
μὰ ποιὰ ἀλήθεια εἶσαι σὺ
καὶ ποιὸ τὸ ὄνομά σου;

Ἐγὼ ἴμαι κόρη τοῦ Θεοῦ,
κοντά του πάντα μένω!
Τὸ ὄνομά μου εἶναι ψωμί
ποὺ πάει στὸν πεινασμένο.

Ἐγὼ ἴμαι θρέμμα τ' οὐρανοῦ,
μὰ καὶ στὴ γῆ ποσκιάζω.
Ποτήρι δροσερὸ νερὸ
στὸ διψασμένο βάζω.

Ἐγὼ με τοὺς ἀγγέλους ζῶ,
με τοὺς ἀγίους μένω
καὶ με φωνάζουν ὅλοι τους
χαρὰ στὸν πληγωμένο.

Ἐπίσκεψη στὸν ἄρρωστο
μὲ λεν' οἱ πονεμένοι
μπαστοῦνι οἱ ἀνήμποροι
κι ὅλοι οἱ γηρασμένοι.

Στέγη τοῦ ἄστεγου εἶμαι ἴγω,
τ' ἀποδιωγμένου ἐλπίδα.
Τοῦ σκλαβωμένου τρέχοντας
σπάζω τὴν ἀλυσίδα.

Παράδεισο, με εἶπανε
γιατ' ἔχω εὐτυχία.
Ζῆσε κοντά μου γιὰ νὰ ἰδεῖς
Θεοῦ τὰ μεγαλεῖα.

Ψέμματα λές, πὼς ἀγαπᾷς Θεό,
ποὺ δὲν τὸν βλέπεις,
ἂν ἀγνοεῖς τὸν ἀδελφό,
ποὺ δίπλα σου τὸν ἔχεις.

Ἀφοῦ δὲ βλέπεις τὸ Χριστὸ
στὸ βλέμμα τοῦ ἀδελφοῦ σου
δὲν θὰ τὸν δεῖς οὔτε ἐκεῖ
στὴν ὄψη τοῦ Θεοῦ σου.

Μάτια ποὺ βλέπετε Χριστό
εἶναι δικὰ μου μάτια
μόνο μ' αὐτὰ θὰ φτιάξετε
στὸν οὐρανὸ παλάτια.

Ἀγάπη! δῶσε μας χαρά,
πάρε μας στὰ φτερά σου
κι ὅλη τὴν παρρησία σου
δόστηνε στὰ παιδιά σου.

Γιὰ νὰ γιορτάσουμε κι ἐμεῖς
ἐκείνη τὴν ἡμέρα
«Δεῦτε εὐλογημένοι μου...»
στὸ σπίτι τοῦ Πατέρα.

Γεγονότα - Σχόλια

Ο ΣΕΒ. ΠΟΙΜΕΝΑΡΧΗΣ ΜΑΣ ΤΙΜΗΣΕ ΤΟΝ ΤΖ. ΦΙΛΙΠΠΑΚΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΟΥ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ

Τὴν Τρίτη 4 Ἰουλίου 2017 ἐπισκέφθηκαν τὰ παιδιά τῆς Α΄ κατασκηνωτικῆς περιόδου στήν Ταυγέτη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Εὐστάθιος, ὁ συμπατριώτης μας ἀναπληρωτῆς Γενικός Γραμματέας τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν κ. Τζανέτος Φιλίππακος μὲ τοὺς συνεργάτες του, ὁ Γενικός Περιφερειακὸς Ἀστυνομικὸς Διευθυντῆς Πελοποννήσου Ὑποστράτηγος Δημήτριος Τριγώνης καὶ ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντῆς Λακωνίας Ταξίαρχος Γεώργιος Μαρουδάς. Ἀφοῦ γευμάτισαν ὅλοι μαζί, τὸν λόγο πῆρε ὁ ἀρχηγὸς τῆς Α΄ κατασκηνωτικῆς περιόδου Πανσο. Ἀρχιμ. Σεραφεῖμ Κοσμάς, ὁ ὁποῖος καλωσόρισε τὸν Σεβασμιώτατο καὶ τοὺς ἐπισκέπτες, ἐνῶ στὴ συνέχεια ἀναφέρθηκε σὲ βασικὲς πτυχὲς τῆς φετινῆς κατασκηνωτικῆς προσπάθειας. Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς λιτῆς «γνωριμίας» τὰ παιδιά παρουσίασαν τὶς «κραυγές» τῶν ἑννέα ὁμάδων καὶ τραγούδησαν χριστιανικὰ τραγούδια. Στὴ συνέχεια τὸ λόγο πῆρε ὁ σεπτὸς Ποιμενάρχης μας, ὁ ὁποῖος ἀρχικὰ συνεχάρη τὸν π. Σεραφεῖμ καὶ τὰ παιδιά γιὰ τὴν ἐξαιρετικὴ τους παρουσίαση. Στὴ συνέχεια εὐχαρίστησε θερμὰ τὸν κ. Φιλίππακο ἐπειδὴ κατάφερε – μὲ τὴν βοήθεια χορηγῶν – νὰ ἐξασφαλίσει μεγάλη ποσότητα κρέατος, πού καλύπτει τὶς ἀνάγκες καὶ γιὰ τὶς τέσσερις φετινὲς περιόδους, καθὼς καὶ σημαντικὸ ἀθλητικὸ καὶ φαρμακευτικὸ

ὕλικό. Συγκεκριμένα τὴν ποσότητα κρέατος πρόσφερε ὁ Ὄργανισμὸς Κεντρικῶν Ἀγορῶν καὶ Ἀλιείας Α.Ε, τὸ ἀθλητικὸ ὕλικὸ ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ τοῦ Ὁμίλου Follie Follie κ. Δημήτριος Κουτσολιοῦτσος καὶ τὸ φαρμακευτικὸ ὕλικὸ ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐταιρείας Pharmasert κ. Μιχαὴλ Μουρκάκος. Ὁ Σεβασμιώτατος ἐξῆρε τὸ ἦθος καὶ τὴν διάθεση προσφορᾶς τοῦ κ. Φιλίππακου καὶ τοῦ εὐχήθηκε προσωπικὴ καὶ οἰκογενειακὴ υἰγεία καὶ προκοπή. Ὁ ὠφέλιμος λόγος τοῦ Ποιμενάρχη μας ἐπισφραγίστηκε μὲ ἀπονομὴ τιμητικῆς πλακέτας στὸν ἀναπληρωτὴ Γ.Γ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν. Ἀκολούθως τὸν λόγο πῆρε ὁ κ. Τζανέτος Φιλίππακος, ὁ ὁποῖος – ἐμφανῶς συγκινημένος -εὐχαρίστησε τὸν Σεβασμιώτατο γιὰ τὰ ἐπαινετικά του λόγια ἐπισημαίνοντας ὅτι εἶναι τὸ ἐλάχιστο πού θὰ μπορούσε νὰ κάνει ὥστε νὰ συμβάλλει στὴν ἀξίεπαινη αὐτὴ δρᾶση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας, ἐνῶ ὑποσχέθηκε στὸ μέλλον νὰ καταβάλλει ἀκόμα μεγαλύτερες προσπάθειες πρὸς αὐτὴ τὴν κατεύθυνση. Ἀπευθυνόμενος στὰ παιδιά ὑπογράμμισε τὴν ἀνάγκη διατήρησης τοῦ ἄρρηκτου δεσμοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ Ὁρθοδοξίας. Παράλληλα τοὺς τόνισε τὴν σπουδαιότητα πού θὰ ἔχει στὴ ζωὴ τους αὐτὴ ἡ ὀλιγόημερη διαμονὴ στὴν κατασκήνωση, ὅπως καὶ τὴν τύχη νὰ ἔχουν πνευματικὸ πατέρα ἕναν καταξιωμένο Ἱεράρχη. Ἡ ὁμορφὴ συνάντηση ὀλοκληρώθηκε μὲ τὰ παιδιά νὰ προσφέρουν ἕνα ἀναμνηστικὸ δῶρο στὸν

κ. Φιλιππάκο, ὁ ὁποῖος ἀπό τήν πλευρά του μοίρασε δῶρα σέ ὅλα τα παιδιά καί τὰ στελέχη, τὰ ὁποῖα ἦταν προσφορά τοῦ Ὁμίλου Follie Follie.

ΒΡΑΒΕΥΣΗ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΠΟΙΜΕΝΑΡΧΟΥ ΜΑΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΗΜΟ ΕΥΡΩΤΑ

Τὸ βράδυ τῆς Κυριακῆς 30 Ἰουλίου 2017, παρόντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Εὐσταθίου, παρουσιάστηκε στοῦ Ἐπιδαύριο Θεάτρο Βλαχιώτη μία ἐξαιρετικὴ παράσταση μὲ τίτλο: «Φιλῶ Χαϊδεμένο». Ἐπρόκειτο γιὰ τὴν ἀφήγηση τῆς γιαγιάς Φιλῶς, πού περιγράφει τὴν πραγματικὴ ἱστορία τῶν προσφύγων τῆς Μικρασιατικῆς Καταστροφῆς, οἱ ὁποῖοι ξεριζώθηκαν βίαια ἀπὸ τὰ χῶματά τους, ἀλλὰ καί τὸ ζωντανὸ παράδειγμα τῆς δύναμης τῆς θέλησης καί τοῦ ἀγῶνα γιὰ ἐπιβίωση. Ἡ μοναδικὴ Δέσποινα Μπεμπεδέλη συγκλόνησε μὲ τὴν ἐρμηνεία της, ὑποδουμένη τὴν ἐμβληματικὴ μορφή τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, Φιλῶ Χαϊδεμένου, ἐνῶ ὁ ταλαντοῦχος συμπατριώτης μας Ζαχαρίας Καρούνης συνόδευσε μὲ τὴ φωνή του τὴν πορεία τῆς ἡρωίδας στοῦ χρόνου καί ταξίδεψε μουσικὰ τὸ κοινὸ στοὺς παραδοσιακοὺς σκοποὺς καί ἀμανέδες τῆς Σμύρνης. Ἡ παράσταση δόθηκε ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Κοινωφελοῦς Δημοτικῆς Ἐπιχείρησης τοῦ Δήμου Εὐρώτα «Εὐρώτειος Πολιτεία», ἐνῶ τὰ ἔσοδα θὰ διατεθοῦν γιὰ τὴν ἐνίσχυση τοῦ Ἀσύλου Ἀνιάτων Σπάρτης. Μὲ τὴν ὀλοκλήρωση τῆς παράστασης, ὁ Δήμαρχος Δ. Εὐρώτα κ. Ἰωάννης Γρυπιώτης ἀπένειμε ἐκ μέρους τοῦ Δήμου στὸν σεπτὸ Ποιμενάρχη μας κ. Εὐστάθιο εἰδικὸ μετάλλιο, γιὰ τὴν πολυποικίλη πνευματικὴ καί κοινωνικὴ προσφορά του στὴν Ἱερὰ Μητρόπολή μας. Ἀπὸ τὴν πλευρά του ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας

ἀρχικὰ συνεχάρη θερμὰ τοὺς συντελεστὲς τῆς παράστασης, ἐπισημαίνοντας ὅτι τέτοιες ἀξιόλογες προσπάθειες συντελοῦν στὴν μνήμη τῶν γεγονότων καί ἀποτελοῦν παρακαταθήκη γιὰ τὶς νεότερες γενιές. Στὴ συνῆχεια εὐχαρίστησε τὸν Δήμαρχο Δ. Εὐρώτα καί τὰ μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου γιὰ τὴν τιμὴ πού ἔκαναν στοῦ πρόσωπό του, τὴν ὁποία δὲν γνώριζε, τονίζοντας ὅτι τὸ ὁποιο καλὸ ἔργο ἔχει γίνεῖ μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ καί τὴν καλὴ συνεργασία μὲ τοὺς τοπικοὺς παράγοντες. Ὁλοκληρώνοντας τὸν λόγο του εὐχαρίστησε καί γιὰ τὴν οικονομικὴ στήριξη στοῦ Ἄσυλο Ἀνιάτων Σπάρτης, τὸ ὁποῖο μαζί μὲ τὰ ὑπόλοιπα Ἰδρύματα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας δίνουν τὸν ἀγῶνά τους σὲ χαλεποὺς καιροὺς, ὥστε νὰ συνεχίσουν ἀπρόσκοπτα τὴν προσφορά τους στοὺς ἐμπερίστατους συνανθρώπους μας, ἔχοντας ὡς συμπαραστάτες τόσο τοὺς ὁμογενεῖς μας ὅσο καί τὸ εὐσεβὲς ποίμνιο τοῦ τόπου μας.

ΕΠΕΤΕΙΑΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΑ 120 ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ Ι.Ν ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΠΑΛΑΙΟΠΑΝΑΓΙΑΣ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Τετάρτης 9 Αὐγούστου 2017 τελέσθηκε Ἱερὰ Παράκληση στὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο, στὸν Ἐνοριακὸ Ἱερὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Παλαιοπαναγιάς, ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη μας κ. Εὐστάθιο. Ἀκολούθησε, στὸν προαύλιο χῶρο, ἐπετειακὴ ἐκδήλωση γιὰ τὰ 120 χρόνια τοῦ ἐν λόγῳ Ναοῦ. Τοὺς παρευρισκόμενους καλωσόρισε ὁ ἐφημέριος Παλαιοπαναγιάς π. Παναγιώτης Ξηρόδημας. Στὴ συνέχεια ὁ πρῶν Δήμαρχος Φάριδος κ. Δημήτριος Κουμουτσίδης παρουσίασε σπάνιο φωτογραφικὸ ὕλικὸ ἀπὸ τὸ Ναό, τὴν Παλαιοπαναγιά καί τὶς ὁμορες περιοχές. Ἀκολούθησε ὁμιλία ἀπὸ τὸν φιλόλογο κ. Δη-

μήτριο Κατσαφάνα, γιά τήν ἱστορία τοῦ Ναοῦ καί τοῦ χωριοῦ. Μετά τὸ πέρας τῆς ὀμιλίας του, ὁ κ. Κατσαφάνας, πού καταγό-
ται ἀπὸ τὴν Παλαιοπαναγιά, τιμήθηκε ἀπὸ
τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Συμβούλιο τοῦ χωριοῦ καί
τοὺς τοπικοὺς Συλλόγους. Ἐκ μέρους τοῦ
Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου ὁ Σεβ. Μητρο-
πολίτης μας κ. Εὐστάθιος προσέφερε μία
εἰκόνα τῆς Παναγίας, ἐνῶ ἀπὸ τὴν πλευρὰ
τῶν δύο τοπικῶν Συλλόγων μίλησε ἡ Πρό-
εδρος τους κα Διαμάντω Βαγιακάκου – Δο-
γαντζή, ἡ ὁποία, ἀφοῦ ἀναφέρθηκε στο
βιογραφικὸ τοῦ κ. Κατσαφάνα, τοῦ ἀπένειμε
τιμητικὴ πλακέτα. Ἡ ἐκδήλωση
ὀλοκληρώθηκε μὲ τὸν σεπτὸ Ποιμενάρχη
μας νὰ ἀπευθύνει λόγο πνευματικῆς

οἰκοδομῆς. Παράλληλα ἐξέφρασε τὶς εὐχές
του ὥστε πάντα ἡ Παλαιοπαναγιά νὰ εἶναι
ὑπὸ τὴν σκέπη τῆς Μεγαλόχαρης καὶ οἱ κά-
τοικοί της νὰ ἔχουν ὑγεία, προκοπὴ καὶ μα-
κροήμερευση. Ἀκολούθησε κέρασμα μὲ
νησισίμα ἐδέσματα καὶ ἀναψυκτικὰ
προσφορὰ τῶν κυριῶν τοῦ Φιλοπτώχου Τα-
μείου τοῦ χωριοῦ.

**ΣΕ ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΟ ΚΛΙΜΑ
Ἡ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΠΟΙΜΕΝΑΡΧΗ
ΜΑΣ ΜΕ ΠΑΛΙΑ ΣΤΕΛΕΧΗ
ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΩΝ ΤΑΪΓΕΤΗΣ**

Μὲ πρωτοβουλία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου
μας κ. Εὐσταθίου πραγματοποιήθηκε τὸ
Σάββατο 19 Αὐγούστου 2017, στὶς

ἐγκαταστάσεις τῶν κατασκηνώσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας στήν Ταυγέτη, σύναξη τῶν στελεχῶν τῶν κατασκηνώσεων τῆς πρώτης δεκαετίας τῆς λειτουργίας τους. Ἀρχικά τελέσθηκε Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία, στόν Ἱερὸ Ναὸ Προφήτη Ἡλία, προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας. Ἀκολούθησε ἔπαρση τῆς σημαίας καὶ ἀμέσως μετὰ προσφέρθηκε πρῶνιν στήν τραπεζαρία. Στὴ συνέχεια, στόν πανέμορφο προαύλιο χῶρο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Παναγίας Ταυγέτης, ὁ Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος Σπάρτης Πανσοσ. Ἀρχιμ. Σεραφεῖμ Κοσμᾶς, ἀφοῦ καλωσόρισε τοὺς παρευρισκόμενους, ἀναφέρθηκε ἐπιγραμματικά στὸ πνεῦμα τῶν κατασκηνώσεων καὶ στὰ πολλαπλᾶ ὀφέλη ποὺ ἀποκομίζουν τόσο τὰ ἑκατοντάδες παιδιά, ποὺ κάθε χρόνο φιλοξενοῦνται σὲ αὐτές, ὅσο καὶ τὰ στελέχη, τὰ ὁποῖα παρὰ τὴν κούρασή τους ἀποχωροῦν νιώθοντας ψυχικὴ πληρότητα καὶ εὐφορία, ἀφοῦ γνωρίζουν ὅτι ἐπιτελοῦν ἓνα σημαντικό καὶ θεάρεστο ἔργο. Ἀκολούθησε ὁμιλία τοῦ ἱστορικοῦ κ. Νικολάου Ζαχαράκη, παλαιοῦ στελέχους, ὁ ὁποῖος ἀρχικὰ μίλησε γιὰ τὶς ἀξέχαστες ἐμπειρίες ποὺ βίωσε στήν Ταυγέτη, οἱ ὁποῖες ἀποτέλεσαν στήν πορεία τῆς ζωῆς του πύξιν καὶ μέσο ἐνδυνάμωσης. Στὴ συνέχεια ἀνέπτυξε κάποιες σκέψεις του γιὰ τὴν λειτουργία τῶν Κατασκηνώσεων, καθὼς αὐτές θὰ πρέπει νὰ εἶναι διαρκῶς ἐξελισσόμενες, ὥστε νὰ ἀνταποκρίνονται στὶς ἐπιταγές τῆς σύγχρονης ἐποχῆς συνεχίζοντας παράλληλα νὰ ἀποτελοῦν πνευματικὴ ὄαση γιὰ τοὺς νέους τοῦ τόπου.

Τὸν λόγο πῆρε στὴ συνέχεια τὸ παλιό, ἀλλὰ ἀκόμα ἐνεργὸ στέλεχος τῶν Κατασκηνώσεων, ἡ θεολόγος καὶ μουσικὸς κ. Χρύσα Μάνδρου – Φιλιππάκου, ἡ ὁποία ἐπιχείρησε μίαν ἱστορικὴ ἀναδρομὴ τῶν Κατασκηνώσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας, ἀπὸ τὴν ἱστορικὴ Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων Πάρνωνα μέχρι σήμερα. Ἀνέφερε ἀρκετὰ περιστατικά, «ξυπνώντας» μνημὲς καὶ συναισθήματα. Ἀκολούθησε σὲ συγκινησιακὸ κλίμα ἐλεύθερη συζήτηση στὸ τέλος τῆς ὁποίας διαβάστηκε ἓνα μῆνυμα ἀπὸ τὸ παλιό στέλεχος κ. Εὐάγγελο Θεοδώρου, ὁ ὁποῖος δὲν μπόρεσε νὰ παραβρεθεῖ. Τὴν ὁμορφὴ σύναξη ὀλοκλήρωσε ὁ σεπτὸς Ποιμενάρχης μας, ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε στὸ ὄραμά του, ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς ποιμαντορικῆς του διακονίας στήν Ἱερὰ Μητρόπολή μας, γιὰ λειτουργία σύγχρονων Κατασκηνώσεων, τὸ ὁποῖο μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Πανάγαθου Θεοῦ πῆρε σάρκα καὶ ὀστά. Ἐπίσης μίλησε γιὰ τὸν ψυχικὸ δεσμὸ τῶν στελεχῶν μὲ τὰ παιδιά, ἀλλὰ καὶ τῶν παιδιῶν μεταξύ τους καὶ γιὰ τὰ ἀνεκτίμητης ἀξίας πνευματικὰ ὀφέλη ποὺ ἀποκομίζουν ἅπαντες οἱ ἐμπλεκόμενοι. Τέλος, ἀφοῦ εὐχαρίστησε θερμὰ ὅλους τοὺς παρευρισκόμενους, ἀλλὰ καὶ ὅσους ἀπουσίαζαν, γιὰ τὴν σπουδαία προσφορά τους ἐπὶ σειρὰ ἐτῶν καὶ γιὰ τὴν θυσιαστικὴ τους ἀγάπη, εὐχήθηκε οἱ Κατασκηνώσεις Ταυγέτης νὰ συνεχίσουν νὰ ἀποτελοῦν γιὰ πολλὰ ἀκόμα χρόνια ἓναν πνευματικὸ φάρο γιὰ τὸν τόπο μας. Ἀκολούθησε τὸ μεσημβρινὸ γεῦμα καὶ ἡ ὁμορφὴ συνάντηση ὀλοκληρώθηκε μὲ τὸν Σεβασμιώτατο νὰ μοιράζει ἀναμνηστικὰ δῶρα.

**ΔΟΘΗΚΑΝ ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΥΠΟΤΡΟΦΙΕΣ ΤΟΥ
ΝΕΟΣΥΣΤΑΤΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΤΖΑΚΑ ΤΗΣ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ**

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολη Μονεμβασίας καί Σπάρτης προχώρησε πρόσφατα στή σύσταση καί λειτουργία ἐνὸς ἀκόμη ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμία «Ἐκκλησιαστικὸ Ἴδρυμα ἀδελφῶν Παναγιώτου, Ἐλένης καί Χρυσάνθου Τζάκα ἐκ Κρεμαστῆς» (ΦΕΚ 1869 /Β/30.5.2017). Σύμφωνα μὲ τὸ Καταστατικὸ, σκοποὶ τοῦ Ἰδρύματος, τὸ ὁποῖο ἀποτελεῖ αὐτοτελὲς Νομικὸ πρόσωπο Ἰδιωτικοῦ Δικαίου μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρα, ὑπὸ τὴν ἐποπτεία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, εἶναι (α) ἡ κατὰ τὸν καλύτερο τρόπο ἀξιοποίηση τοῦ ἀκινήτου καί ἡ διαχείριση τῶν κατατεθειμένων χρημάτων, (β) ἡ ἐνίσχυση ἐνὸς φοιτητῆ τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς καί ἐνὸς ὑποψήφιου κληρικοῦ ἢ κληρικοῦ φοιτητῆ τῆς Θεολογικῆς ἢ ἄλλης Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, μὲ τὴ χορηγία χρηματικοῦ ποσοῦ, τὸ ὕψος τοῦ ὁποίου θὰ ἀποφασίζει τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο καί (γ) ἡ ἐνίσχυση καί ἄλλων φοιτητῶν, ὀρφανῶν ἢ τέκνων πολυτέκνων οἰκογενειῶν ἢ ἀπόρων, μὲ διάφορα μικρότερα ποσά, ἐφ' ὅσον θὰ ὑπάρχει ἡ οἰκονομικὴ δυνατότητα. Στὸ πλαίσιο τῆς ἐξυπηρέτησης τῶν σκοπῶν τοῦ νεοσύστατου ἰδρύματος, τὸ πρῶτὸ τῆς Δευτέρας 18 Σεπτεμβρίου 2017 συνεδρίασε τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ σεπτοῦ Ποιμενάρχου μας καί στή συνέχεια, στήν αἴθουσα ὑποδοχῆς τοῦ Ἐπισκοπείου, συγκεντρώθηκαν οἱ ἐπιτυχόντες τῶν Πανελληνίων ἐξετάσεων, πού ἦταν ὑποψήφιοι γιὰ τὴν ὑποτροφία. Συγκεκριμένα, γιὰ τὴν ὑποτροφία τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς μοναδικὸς ἐπιτυχῶν ἦταν ὁ Γεώργιος Κόνιαρης, υἱὸς τοῦ πατρὸς Ἀνδρέα Κόνιαρη

ἐφημερίου Ἀνωγειῶν. Γιὰ τὴν Ἱατρικὴ Σχολὴ οἱ ἐπιτυχόντες ἦταν οἱ ἐξῆς: Παναγιώτης Παυλέρου τοῦ Σπυρίδωνα (1ο Λύκειο Σπάρτης – Σχολὴ Πατρῶν), Εὐστράτιος Κονίδης τοῦ Παναγιώτη (2ο Λύκειο Σπάρτης – Σχολὴ Ἡρακλείου), Δημήτριος Κρητικὸς τοῦ Παναγιώτη (2ο Λύκειο Σπάρτης – Σχολὴ Ἀθηνῶν), Χρῆστος Μουτῆς τοῦ Παναγιώτη (2ο Λύκειο Σπάρτης – Σχολὴ Ἀθηνῶν), Παρασκευὴ Μυλωνάκου τοῦ Εὐστρατίου (2ο Λύκειο Σπάρτης - Σχολὴ Ἀθηνῶν), Βερενίκη Παλούμπα-Μόρσινγκ τοῦ Ρομπέρτου (3ο Λύκειο Σπάρτης – Σχολὴ Πατρῶν), Ἰωάννα Λύρα τοῦ Πέτρου (Λύκειο Μολάων – Σχολὴ Πατρῶν) καί Μαρία-Εὐφροσύνη Λιβανοῦ τοῦ Παναγιώτη (Λύκειο Νεαπόλεως – Σχολὴ Ἀθηνῶν). Ὁ Σεβασμιώτατος ὑποδέχθηκε καί συνεχάρη τοὺς ἐπιτυχόντες καί τοὺς γονεῖς πού παραβρέθηκαν, ἐνῶ στή συνέχεια ἀναφέρθηκε στοὺς σκοποὺς τοῦ νεοσύστατου ἰδρύματος. Ὁλοκληρώνοντας εὐχήθηκε στοὺς νέους φοιτητὲς καί τίς νέες φοιτήτριες ὁ Πανάγαθος Θεὸς νὰ τοὺς χαρίζει ὑγεία σωματικὴ καί ψυχικὴ, χαρὰ καί προκοπή. Τὸν λόγο πῆραν καί γονεῖς, οἱ ὁποῖοι εὐχαρίστησαν τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη καί τὸν Σεβ. Ποιμενάρχη μας γιὰ τὴν μέριμνα πού ἐπιδεικνύει – μὲ ἕναν ἀκόμη τρόπο – γιὰ τὴ νεολαία τοῦ τόπου καί μάλιστα σὲ μία δύσκολη οἰκονομικὰ περίοδο. Ἀκολούθησε ἡ διαδικασία τῆς κλήρωσης κατὰ τὴν ὁποία τυχερὴ ἀναδείχθηκε ἡ Μαρία Εὐφροσύνη Λιβανοῦ ἀπὸ τὴ Νεάπολη, ἡ ὁποία θὰ πάρει ὑποτροφία τῆς τάξεως τῶν χιλίων ΕΥΡΩ (1000,00€). Ἡ συνάντηση ὁλοκληρώθηκε μὲ τὸν σεπτὸ Ποιμενάρχη μας νὰ μοιράζει, ὡς εὐλογία, σὲ ὅλους τοὺς νέους φοιτητὲς βιβλία καί ἕνα δῶρο προσφορὰ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.

**Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΟΝΟΜΑΣΤΗΡΙΩΝ
ΤΟΥ ΣΕΒ. ΠΟΙΜΕΝΑΡΧΟΥ ΜΑΣ**

Τὴν Τετάρτη 20 Σεπτεμβρίου 2017 ἡ Ἐκκλησία μας τίμησε τὴ μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Εὐσταθίου καὶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας ἐόρτασε τὰ σεπτὰ του ὀνομαστήρια. Τὸ ἀπόγευμα τῆς παραμονῆς τελέσθηκε, στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ Εὐαγγελίστριας, ὁ Πανηγυρικὸς Ἀρχιερατικὸς Ἑσπερινὸς μετ’ ἀρτοκλασίας χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου καὶ μὲ τὴ συμμετοχὴ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καμεροῦν κ. Γρηγορίου καθὼς καὶ πλειάδας κληρικῶν. Τὸν θεῖο λόγο κήρυξε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μεσσηνίας, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ ἀναφέρθηκε στὰ μηνύματα πού μπορούμε νὰ ἀντλήσουμε ἀπὸ τὸν βίο τοῦ Ἁγίου Εὐσταθίου, στὴ συνέχεια μίλησε μὲ θερμὰ λόγια γιὰ τὸ ἦθος, τὴν πνευματικότητα καὶ τὴν ἀνεκτίμητη προσφορὰ τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας στὴν Ἱερὰ Μητρόπολή μας, ἀλλὰ καὶ γενικότερα στὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος. Ἐπίσης τοῦ εὐχήθηκε γιὰ πολλὰ ἀκόμα χρόνια νὰ ποιμαίνει μὲ τὴν ἴδια σοφία τὴν τοπικὴ

Ἐκκλησία. Μὲ τὴν ὀλοκλήρωση τοῦ Ἑσπερινοῦ ὁ σεπτὸς Ποιμενάρχης μας κ. Εὐστάθιος εὐχαρίστησε κλῆρο καὶ λαὸ γιὰ τὴν ἀγάπη καὶ τὶς εὐχές τους. Ἰδιαίτερα εὐχαρίστησε τοὺς Σεβ. Μητροπολίτες Μεσσηνίας καὶ Καμεροῦν, οἱ ὁποῖοι ἂν καὶ ὁ Ποιμενάρχης μας δὲν ἐόρταζε, θέλησαν νὰ βρεθοῦν κοντά του γιὰ νὰ τοῦ εὐχηθοῦν. Τὴν κυριώνυμη ἡμέρα τῆς ἐορτῆς ὁ ἐορτάζων Ποιμενάρχης μας, τέλεσε τὴν Θεία Λειτουργία στὸ πανηγυρίζον παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγίου Εὐσταθίου τοῦ Γηροκομείου Μολάων, μὲ τὴν συμμετοχὴ τοῦ Ἱεροῦ κλήρου τῆς περιοχῆς, τῶν ἀρχόντων καὶ εὐσεβοῦς λαοῦ. Στὴν Ἱερὰ Μητρόπολή μας φυλάσσεται τμῆμα ἀπὸ τὰ Ἱερὰ Λείψανα τοῦ Ἁγίου Εὐσταθίου, τὸ ὁποῖο τέθηκε σὲ προσκύνηση στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ, τόσο τὸ ἀπόγευμα τῆς παραμονῆς ὅσο καὶ τὴν κυριώνυμη ἡμέρα τῆς ἐορτῆς πού τελέσθηκε Πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία, γιὰ εὐλογία καὶ ἐνίσχυση τοῦ Ἱεροῦ κλήρου καὶ τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ μας.

**Η ΚΡΙΣΗ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΣΤΟ ΕΠΙΚΕΝΤΡΟ
ΤΟΥ ΙΕΡΑΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ**

Με στόχο τὴ συνεχῆ ἐπιμόρφωση καὶ κατάρτιση τῶν κληρικῶν τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας, πού ἀποτελεῖ μία ἀπὸ τὶς προτεραιότητες τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Εὐσταθίου, πραγματοποιήθηκε τὴ Δευτέρα 25 Σεπτεμβρίου 2017 τὸ ἐτήσιο Γενικὸ Ἱερατικὸ Συνέδριο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας στὴν αἴθουσα τῆς Στέγης Νεότητος στὴ Σπάρτη, με θέμα: «Ἡ κρίση τῆς οἰκογένειας καὶ ἡ ὑπέρβασή της». Πρὶν τὴν ἔναρξη τοῦ Συνεδρίου, τελέσθηκε ἡ Θεία Λειτουργία στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου. Ἡ λατρευτικὴ σύναξη ἐπισφραγίστηκε μετὰ τὴν τέλεση ἐπιμνημόσυνης δέησης προεξάρχοντος τοῦ σεπτοῦ Ποιμενάρχου μας, γιὰ τοὺς ἱερεῖς πού ἀπεβίωσαν τὸν τελευταῖο χρόνο. Στὴν Στέγη Νεότητος τοὺς παρευρισκόμενους καλωσόρισε ὁ Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος Σπάρτης Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π.

Σεραφεῖμ Κοσμάς, ὁ ὁποῖος παρουσίασε τὸ πλούσιο βιογραφικὸ τοῦ εἰσηγητῆ Αἰδεσιμολογιωτάτου Πρωτ. Ματθαίου Χάλαρη, ἐφημερίου – προϊσταμένου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου στὸν ὁμώνυμο Δῆμο τῆς Ἀττικῆς καὶ ὑπευθύνου τῶν Κατασκηνώσεων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν. Ἀκολούθησε ἡ προσφώνηση τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Εὐσταθίου, ὁ ὁποῖος εὐχαρίστησε τὸν διακεκριμένο ὁμιλητῆ, γιὰ τὴν ἀποδοχὴ τῆς πρόσκλησής του μιλώντας μετὰ θερμὰ λόγια γιὰ τὸ ἦθος, τὴν προσωπικότητα, τὴν ἐργατικότητα καὶ τὴν πνευματικὴ προσφορά του στὸν χῶρο τῆς Ἐκκλησίας. Ἀκολουθῶν, κηρύσσοντας τὴν ἔναρξη τῶν ἐργασιῶν, ἐπισήμανε στοὺς κληρικούς τὴ σπουδαιότητα τοῦ θέματος, ἀφοῦ στὴν ἐποχὴ μας ἡ οἰκογένεια βάλλεται ποικιλοτρόπως, μετὰ ἀποτέλεσμα νὰ διαρρηγνύεται ὁ κοινωνικὸς ἰστός. Ὁ Σεβασμιώτατος τόνισε ὅτι εἶναι χρέος τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ κάθε ἱερέα νὰ συμβάλλει στὴν διάσωση

τῆς οἰκογένειας μέ συμβουλευτικό, καταπραϋντικό καί στοχευμένο λόγο. Ἀμέσως μετά τόν λόγο πῆρε ὁ π. Ματθαῖος Χάλαρης, ὁ ὁποῖος ἀρχικά εὐχαρίστησε τόν Σεβ. Μητροπολίτη μας γιά τήν τιμητική του πρόσκληση. Ἀκολούθως μέ μεστό καί γλαφυρό λόγο ἀνέπτυξε τὸ θέμα φωτίζοντας ὅλες τὶς πτυχές του. Ἡ ὁμιλία ὀλοκληρώθηκε μέ ἐνδιαφέρουσες προτάσεις γιά τήν ἐπίλυση οἰκογενειακῶν προβλημάτων, ἀλλὰ καί τὸν κομβικὸ ρόλο τοῦ κληρικοῦ. Ἀκολούθησε ἐποικοδομητικὸς διάλογος κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ ὁποῖου διευκρινίστηκαν σημεῖα τῆς τοποθέτησης τοῦ ὁμιλητῆ καί δόθηκαν ἀπαντήσεις σὲ καίριες ἀπορίες τῶν ἱερέων τόσο ἀπὸ τὸν ἴδιο ὅσο καί ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο.

**ΣΥΝΑΞΗ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ
ΣΤΗΝ ΤΑΪΓΕΤΗ**

Μέσα σὲ κλίμα πνευματικῆς χαρᾶς καί ἀδελφοσύνης καί μέ τὴν πατρικὴ μέριμνα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Εὐσταθίου, πραγματοποιήθηκε τὸ Σάββατο 30 Σεπτεμβρίου 2017, στὸν πάντα φιλόξενο χῶρο τῶν κατασκηνώσεων τῆς Ταῦγέτης, ἡ σύναξη τῶν Ἀναγνωστῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας. Ἡ συνάντηση ξεκίνησε μέ τὴν τέλεση τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας ἱεουργοῦντος τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Εὐσταθίου, στὸ καθολικὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς Ταῦγέτης. Στὸ τέλος τῆς εὐχαριστιακῆς σύναξης ὁ Σεβασμιώτατος κήρυξε τὸ Θεῖο Λόγο καί καλωσόρισε τοὺς Ἀναγνώστες σὲ αὐτὸ τὸν ὁμορφο καί εὐλογημένο τόπο. Ἀκολούθησε πρῶτο γεῦμα στὴν τραπεζαρία τῆς Κατα-

σκήνωσης καί ξενάγηση τῶν καλεσμένων στὶς ἐγκαταστάσεις τῆς ἀπὸ τὸν ὑπεύθυνο π. Νικόλαο Τσέτσεκα. Στὴ συνέχεια τὸ πρόγραμμα περιελάμβανε τρεῖς εἰσηγήσεις, οἱ ὁποῖες πραγματοποιήθηκαν ὡς ἐξῆς: Τὴν πρώτη εἰσηγήση, μέ θέμα «Ὁ ρόλος τοῦ ἱεροψάλτου στὴ Θεία Λατρεία» παρουσίασε ὁ κ. Ἀθανάσιος Ρουμελιώτης, Θεολόγος καί καθηγητῆς. Τὴ δεύτερη εἰσηγήση, μέ θέμα «Ἡ σπουδαιότητα τοῦ ἀξιώματος τοῦ Ἀναγνώστου» παρουσίασε ὁ κ. Ἀλέξιος Λεοντῆς, ἐ.ἀ. Στρατηγὸς τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Τὴν τρίτη εἰσηγήση, μέ θέμα «Ὁ θεσμὸς τοῦ Ἀναγνώστου στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία» παρουσίασε ὁ κ. Γεώργιος Καρκαμπάσης, φοιτητῆς Νοσηλευτικῆς ΕΚΠΑ καί ἱεροψάλτης. Ἀμέσως μετά, τὸ λόγο πῆρε ὁ Σεβασμιώτατος, ὁ ὁποῖος μέσα σὲ κλίμα ἔντονης συγκίνησης εὐχαρίστησε τοὺς παρευρισκομένους, γιά τὴν ἀποδοχὴ τῆς πρόσκλησής του. Ἐπίσης, μίλησε γιά τὴν ἀναγκαιότητα τῆς διακονίας τῶν ἀναγνωστῶν στὴ Θεία Λατρεία, ἐνῶ ἀπηύθυνε πατρικὲς συμβουλές γιά τὸν τρόπο μέ τὸν ὁποῖο θὰ πρέπει νὰ γίνεται ἡ διακονία τοῦ ἀναλογίου καί τοῦ ἱεροῦ βήματος. Ἀκολούθησε γόνιμος καί ἐποικοδομητικὸς διάλογος κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ ὁποῖου ὅλοι ἐξέφρασαν τὶς εὐχαριστίες τους στὸ πρόσωπο τοῦ σεπτοῦ Ποιμενάρχου μας γιά τὴν εὐκαιρία, πού τοὺς ἔδωσε νὰ μοιραστοῦν στιγμὲς χαρᾶς καί συγκίνησης. Μετὰ τὸ μεσημεριανὸ γεῦμα ὁ Σεβασμιώτατος μοίρασε σὲ ὅλους ἀναμνηστικὰ δῶρα καί εὐχαρίστησε ὅλους ὅσοι συνέβαλαν γιά τὴν πραγματοποίησιν τῆς σύναξης.

Χρονικά τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ κατὰ τὸν μῆνα Ἰούνιον:

Ἐ λ ε ι τ ο ὄ ρ γ η σ ε τὴν 4ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Τριάδος Σελασσίας, τὴν 5ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Τριάδος Νεαπόλεως, τὴν 11ην εἰς Μυστρᾶν, τὴν 29ην εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν καὶ τὴν 30ὴν εἰς τὸ πανηγυρίζον παρεκκλήσιον τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Ἱερᾶς Μονῆς Γόλας.

Ἐ χ ο ρ ο σ τ ἄ τ η σ ε κατὰ τὸν ἑσπερινὸν τὴν 3ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Ἀ΄ Κοιμητηρίου Σπάρτης, τὴν 4ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίας Τριάδος Νεαπόλεως καὶ προέστη τῆς Ἱερᾶς Λιτανείας καὶ τὴν 29ην εἰς τὸν Γούναρην.

Ἡ ὑ λ ό γ η σ ε τὴν 10ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἐλκομένου Μονεμβασίας τὸν γάμον τοῦ Χρήστου Σουρλαῖ καὶ τῆς Εὐαγγελίας Σπηλιώτη.

Ἐ β ἄ π τ ι σ ε τὴν 5ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Παναγίας Παντάνασσας Βοιωτῶν τὸ τέκνον τοῦ Ἱερέως Μιχαήλ Χαραμῆ, εἰς τὸ ὅποσον ἐδόθη τὸ ὄνομα Παναγιώτης, τὴν 6ην εἰς Ποταμιᾶν τὸ τέκνον τοῦ Ἱερέως Μαρίου Μποῦκα, εἰς τὸ ὅποσον ἐδόθη τὸ ὄνομα Ἰωάννης καὶ τὴν 11ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ὁσίου Νίκωνος τὸ τέκνον τοῦ Ἱερέως Κων/νου Σκάλτσα εἰς τὸ ὅποσον ἐδόθη τὸ ὄνομα Ἄντωνία.

Π ρ ο έ σ τ η τὴν 10ην εἰς Βελλιές τῆς Νεκρωσίμου Ἀκολουθίας τῆς κηδείας τοῦ Γεωργίου Κατσουλῶτου καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰς Θεολόγον τῆς Νεκρωσίμου Ἀκολουθίας τῆς κηδείας τοῦ συνταξιούχου ἐφημερίου π. Σταύρου Κουτρομπῆ.

Σ υ μ μ ε τ έ σ χ ε τὴν 27ην εἰς τὰς ἐργασίας

τῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὡς μέλος αὐτῆς.

Π ρ ο ή δ ρ ε υ σ ε τὴν 8ην συνεδρίασεως τοῦ Δ.Σ. τῶν Κατασκηνώσεων Ταυγέτης καὶ τὴν 21ην συνεδρίασεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

Κατὰ τὸν μῆνα Ἰούλιον 2016

Ἐ λ ε ι τ ο ὄ ρ γ η σ ε τὴν 1ην εἰς τὴν πανηγυρίζουσιν Ἱερὰν Μονὴν τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων Πάρνωνος, τὴν 7ην εἰς Ἀφυσσοῦ, τὴν 9ην εἰς Καραβάν, τὴν 20ὴν εἰς τὸν ἐορτάζοντα Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Προφήτου Ἥλια Λογκανίκου, τὴν 23ην εἰς Μονεμβασίαν, τὴν 26ην εἰς Μολάους ἐπὶ τῇ τοπικῇ πανηγύρει, τὴν 27ην εἰς τὸν ἐορτάζοντα Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος τοῦ Ἀσύλου Ἀνιάτων Σπάρτης καὶ τὴν 30ὴν εἰς Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Προφήτου Ἥλια τῶν Κατασκηνώσεων Ταυγέτης .

Ἐ χ ο ρ ο σ τ ἄ τ η σ ε κατὰ τὸν ἑσπερινὸν τὴν 19ην εἰς τὸν ἐορτάζοντα Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Προφήτου Ἥλια τῶν Κατασκηνώσεων Ταυγέτης, τὴν 25ην εἰς τὸν ἐορτάζοντα Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Σκάλας καὶ τὴν 26ην εἰς τὸν ἐορτάζοντα Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος τοῦ Ἀσύλου Ἀνιάτων Σπάρτης.

Ἡ ὑ λ ό γ η σ ε τὴν 1ην εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τὸν γάμον τοῦ Γεωργίου Ἀδαμαντίδη καὶ τῆς Κυριακούλας Δήμα, τὴν 8ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος τὸν γάμον τοῦ Ἰσαὰκ Γεροντίδη καὶ τῆς Παναγιώτας Σκιαδᾶ, τὴν 15ην εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τὸν γάμον τοῦ Παναγιώτου Κοτσώνη καὶ τῆς Εὐγενίας Γιαννοπούλου καὶ τὴν 22αν εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν

Ναὸν τὸν γάμου τοῦ Γεωργίου Σουλτάνη καὶ τῆς Γεωργίας Ἀργειτάκου.

Π ρ ο ε σ τ η τὴν 10ην εἰς Μονεμβασίαν τῆς Νεκρωσίμου Ἀκολουθίας τῆς κηδείας τοῦ Γεωργίου Ἀρώνη, τὴν 24ην εἰς Λουκᾶ Τριπόλεως τῆς Νεκρωσίμου Ἀκολουθίας τῆς κηδείας τῆς Κατίγκκως Σκλήφα, μητρὸς τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πατρῶν κ. Χρυσοστόμου, τὴν 30ην εἰς Καμάρας τῆς Νεκρωσίμου Ἀκολουθίας τῆς κηδείας τοῦ Ἰωάννου Λουμάκη. Ἐπίσης προέστη τὴν 23ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἐλκομένου Μονεμβασίας δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει τῆς πόλεως.

Ἐ τ ἔ λ ε σ ε τὴν 15ην τὰ θυρανοίξια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Γενεσίου τῆς Θεοτόκου τῆς Ἑνορίας Ἁγίου Δημητρίου Ζάρακος.

Ἐ π ε σ κ ἔ φ θ η κατ' ἐπανάληψιν τὰς κατασκηνώσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἐπὶ τοῦ Ταυγέτου καὶ ὠμίλησε στὰ 500 κατασκηνωτόπουλα ἐπικαίρως.

Ἐπίσης συνηντήθη προκατασκηνωτικῶς μετὰ 90 στελέχη καὶ ἔδωσε ὁδηγίες διὰ τὸ ἔργον τους.

Κατὰ τὸν μῆνα Αὐγούστο

Ἐ λ ε ι τ ο ὑ ρ γ η σ ε τὴν 6ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν Μεταμορφώσεως Ἀνθοχωρίου, τὴν 11ην εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ζερμπίτσης (τεσσαρακονθήμερον Μνημόσυνον Μαρίας Ἀτσαβέ), τὴν 12ην εἰς Μαγούλαν, τὴν 15ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἄμυκλῶν, τὴν 19ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Προφήτου Ἡλίας τῶν Κατασκηνώσεων, τὴν 20ὴν εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν, τὴν 23ην εἰς τὴν πανηγυρίζουσαν Ἱερὰν Μονὴν Ζερμπίτσης, τὴν 27ην εἰς τὸ Λουκᾶ Τριπόλεως (τεσσαρακονθήμερον Μνημόσυνον τῆς Κατίνας Σκλήφα μητρὸς τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πατρῶν κ. Χρυσοστόμου), τὴν 29ην εἰς τὸν ἑορτάζοντα Ἱερὸν Ναὸν Τιμίου Προδρόμου Ἀγόριανης, καὶ τὴν 31ην εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Εὐαγγελιστρίας Ἰέρακος ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς

εἰς Ἐπίσκοπον Χειροτονίας αὐτοῦ.

Ἐ χ ο ρ ο σ τ ἄ τ η σ ε κατὰ τὸν ἔσπερινὸν καὶ τὸν παρακλητικὸν κανόνα, τὴν 1ην εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν, τὴν 2αν εἰς τὴν Μονὴν Ταυγέτης ἐπὶ τῇ λήξει τῆς κατασκηνωτικῆς περιόδου, τὴν 3ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος, τὴν 5ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν Μεταμορφώσεως τῆς ὁμωνύμου ἑνορίας, τὴν 6ην εἰς τὸ Παραδείσι Νεαπόλεως, τὴν 7ην εἰς τὰ Χρύσαφα, τὴν 9ην εἰς Παλαιοπαναγιάν, τὴν 8ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου Σπάρτης, τὴν 10ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος Σπάρτης, τὴν 13ην εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν, τὴν 14ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν Κοιμ. Θεοτόκου Ἐλους, τὴν 20ὴν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Βασιλείου Βασσαρᾶ, τὴν 22αν εἰς τὴν πανηγυρίζουσαν Ἱερὰν Μονὴν Κοιμ. Θεοτόκου Ζερμπίτσης, τὴν 23ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Ἰσαποστόλου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ εἰς τὸ Β' Κοιμητήριον Σπάρτης, τὴν 26ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Φανουρίου Ἀνωγείων.

Π ρ ο ε σ τ η τὴν 17ην τῆς νεκρωσίμου Ἀκολουθίας τῆς κηδείας τοῦ Γεωργίου Οἰκονομόπουλου εἰς Καλύβια Σοχᾶς καὶ τὴν 18ην εἰς τὴν Κρεμαστήν τῆς κηδείας τοῦ Θεοδώρου Χαραμῆ.

Ἐ χ ε ι ρ ο θ ἔ τ η σ ε Ἀναγνώστην τὴν 26ην εἰς Ἀνώγεια τὸν Παναγιώτη Κόνιαρη υἱὸν τοῦ Ἐφημερίου τῆς ἑνορίας π. Ἀνδρέου.

Ἐ π ρ α γ μ α τ ο π ο ἰ ῆ σ ε ἑορταστικὴν ἐκδήλωσιν χάριν τῶν Ὀμογενῶν τὴν 21ην εἰς Μολάους.

Π ρ ο ἦ δ ρ ε υ σ ε τὴν 7ην συνεδριάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος Ἐλίκας, καὶ τὴν 29ην συνεδριάσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

Από τήν επίσκεψη του Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Ευσταθίου στά παιδιά τής Α΄ κατασκηνωτικής περιόδου τών άγοριών (4-7-2017)

Από τήν επίδοση τών πρώτων ύποτροφιών του νεοσυσταθέντος «Εκκλησιαστικού ιδρύματος άδελφών Παναγιώτου, Έλένης καί Χρυσάνθου Τζάκα». (Σπάρτη 18-9-2017)

Από την σύναξη των στελεχών των εκκλησιαστικών κατασκηνώσεων (άνω) και την σύναξη των αναγνωστών (κάτω) της Ήρας Μητροπόλεως μας. (Ταύγετη 19-8-2017 και 30-9-2017 αντίστοιχα)

